

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE (AISBL)

Place Albert 1er, 13 – B – 6530 Thuin, tel : +32.71.59.12.38, fax : +32.71.59.22.29, internet ; <http://www.fci.be>

REGULAMIN AGILITY

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Styczeń 1 2018

Zawartość

A.	Regulamin FCI.....	2
A.1	Wprowadzenie	2
A.2	Kategorie	2
A.3	Tory	2
A.3.1	Założenia ogólne	2
A.3.2	Projekt toru	3
A.3.3	Próby	3
A.4	Przeszkody.....	5
A.5	Sędziowanie	8
A.5.1	Błędy.....	8
A.5.2	Błędy na poszczególnych przeszkodach	9
A.5.3	Dyskwalifikacja	10
A.5.4	Siła wyższa	11
A.6	Oceny / Certyfikat	11
A.7	Wyniki.....	12
A.8	Organizacja zawodów międzynarodowych.....	12
A.9	Dopuszczenie do startu w zawodach	13
A.10	Próby / rodzaje i kategorie.....	14
A.10.1	Międzynarodowe zawody agality uznane przez FCI.....	14
A.10.2	Krajowe zawody agality uznane przez Krajową Organizację Kynologiczną	15
B.	Mistrzostwa świata Agility FCI.....	16
B.1	Organizacja	16
B.2	Próby	17
B.3	Zgłoszenia	18
B.4	Wyposażenie ringu	18
B.5	Kontrola weterynaryjna	18
B.6	Książeczka pracy lub licencja	19
B.7	Sędziowie.....	19
B.8	Wyszczególnienie	19

A. Regulamin FCI

Zachęca się krajowe organizacje kynologiczne do promowania idei Agility oraz regulaminu zdefiniowanego przez FCI.

Głównym celem regulaminu FCI jest ustanowienie standardu dla międzynarodowych zawodów oraz służyć jako baza do międzynarodowych wytycznych sędziowania i standardu przeszkód. Krajowe organizacje kynologiczne (KOK) powinny używać go jako bazę do sporządzenia swoich własnych regulacji, różniących się tylko o dostosowanie do potrzeb lokalnych.

Regulamin FCI i wytyczne muszą mieć zastosowanie do imprez FCI oraz imprez międzynarodowych.

A.1 Wprowadzenie

Agility jest konkurencją psią, otwartą dla wszystkich **zdrowych i psychicznie sprawnych** psów.

Celem agility dla psów jest pokonanie różnych przeszkód w ustalonym porządku w określonym czasie. Jest to wychowująca i sportowa aktywność zmierzająca do oceny i wzmocnienia psiej inteligencji i do rozwijania integracji psa w społeczeństwie.

Wymaga dobrej współpracy między psem i przewodnikiem, prowadzącej do doskonałego wzajemnego zrozumienia. Konkurenci muszą więc być obeznani z elementarnym szkoleniem i podstawowym posłuszeństwem.

A.2 Kategorie

W konkurencjach międzynarodowych istnieją trzy kategorie:

- S (Small): dla psów mierzących mniej niż 35 cm w kłębie
- M (Medium): dla psów mierzących 35 cm lub więcej i mniej niż 43 cm w kłębie
- L (Large): dla psów mierzących 43 cm lub więcej w kłębie

Uwaga: Psy mogą być zgłoszone tylko do jednej kategorii. Zaleca się, aby wysokość psa konkurującego w kategorii S i M była odnotowana w Książeczce Pracy Agility. Sędzia agility zatwierdzony przez **KOK**, który wpisuje zgłoszenia w Książeczce Pracy Agility, może mierzyć psy.

A.3 Tory

Tor agility jest zbudowany z użyciem tak wielu przeszkód jak to tylko możliwe. Pies musi pokonywać przeszkody w poprawnej kolejności i ukończyć tor w z góry ustalonym czasie. Sposób rozmieszczenia przeszkód określa stopień trudności toru i prędkość, z jaką może być ukończony. **Każdy tor wymaga wyważenia między trudnością i prędkością.**

A.3.1 Założenia ogólne

- Ring w którym zbudowany jest tor agility musi mierzyć przynajmniej 20mx40m. Obszar mieszczący ring musi mierzyć co najmniej 24mx40m. Kiedy używane są dwa ringi, zaleca się aby między nimi była zamknięta przegroda (ścianka) lub były oddzielone przestrzenią o szerokości co najmniej 10m.
- Długość ścieżki toru powinna być między 100m a **220** m i, w zależności od klasy, wymaga się od psów, aby pokonały co najmniej 15 przeszkód i nie więcej niż 22. Nie mniej niż 7 przeszkód musi być pokonane przez skoki. Standardowy zestaw przeszkód w konkurencji musi składać się z co najmniej 14 stacjonat.
- Minimalna odległość **na ścieżce psa** pomiędzy kolejnymi przeszkodami wynosi 5m (4 m dla kategorii S). Maksymalna **odległość w linii prostej** między kolejnymi przeszkodami to 7m.

Obydwie odległości powinny być zmierzone od punktu nominalnego, w którym pies opuszcza przeszkodę do punktu nominalnego, w którym pies dochodzi do następnej przeszkody. Dla stacjonat są to środki poprzeczek, dla tunelu, kładki, slalomu itd. są to nominalne punkty wejścia/wyjścia tych przeszkod.

- Przewodnik musi być w stanie obejść przeszkodę z każdej strony; **musi być zachowana odległość co najmniej 1 m. między każdą przeszkodą (z wyjątkiem tunelu pod palisadą albo kładką).**
- Slalom, koło, mur i miękki tunel mogą być pokonywane na torze tylko raz.
- **Miękki tunel**, podwójna stacjonata, koło i skok w dal muszą być zawsze umiejscowione w sposób umożliwiający nabieg na wprost z poprzedniej przeszkody. **Ścieżka wyjścia z płaskiego tunelu w kierunku następnej przeszkody musi również przebiegać w linii prostej.**
- Podwójne stacjonaty nie mogą być używane w agility/Jumping 1.
- Pierwszą przeszkodą musi być pojedyncza stacjonata. Ostatnią przeszkodą musi być pojedyncza stacjonata lub podwójna stacjonata.

A.3.2 Projekt toru

Zaprojektowanie toru powierza się całkowicie wyobraźni sędziego, ale naturalna strona prowadzenia musi być zmieniany co najmniej dwukrotnie.

Dobrze zaprojektowany tor pozwala, aby pies pokonał go z łatwo i płynnie. Celem jest otrzymanie właściwej równowagi między kontrolą nad psem (tak, aby nie popełniał on błędów na przeszkodach) i prędkością, z którą tor może być pokonany.

Z pozycji ustawienia numerów musi jasno wynikać, z której strony przeszkoda ma być pokonywana (z wyjątkiem tunelu w kształcie U, gdzie numer może być umiejscowiony w środku, by wskazać, że z każdej ze stron można przeszkodę pokonać).

Przed rozpoczęciem konkurencji, sędzia powinien sprawdzić przeszkody, przedłożone do jego dyspozycji i po sprawdzeniu, że są one zgodne ze standardami FCI, wręczyć zaprojektowany plan toru komitetowi organizacyjnemu, który następnie rozstawia tor. Sędzia sprawdza tor i mierzy dokładnie jego długość.

Tor musi być zbudowany przy użyciu przeszkod zatwierdzonych przez FCI. W czasie budowy toru, sędzia używa przeszkod według własnego uznania. **Następujące przeszkody muszą być postawione do dyspozycji sędziego:**

14 stacjonat z tyczkami, 1 koło, 1 mur lub wiadukt, 1 kładka, 1 palisada, 1 huśtawka, slalom, 1 skok w dal, 3 tunele sztywne i 1 miękki tunel. Mogą być użyte elektroniczne strefy kontaktu.

Tor agility musi mieć trzy **różne** przeszkody ze strefą kontaktu (z wyjątkiem siły wyższej): maksymalnie 4 przeszkody ze strefą kontaktu mogą być użyte na torze Agility 2 lub Agility 3 (według uznania sędziego).

Różnicą między Agility 1, Agility 2 i Agility 3 powinno być:

- Długość toru i jego stopień trudności;
- Wybrana prędkość biegu psa będąca podstawą do ustalenia czasu standardowego (STC);

A.3.3 Próby

Nie zezwala się na jakiegokolwiek ćwiczenia na torze ale uczestnicy mogą przejść tor bez swoich psów nim rozpoczną się próby.

Przed rozpoczęciem prób sędzia **może** zrobić odprawę przewodnikom, wyjaśniając im naturę konkurencji, standardowy czas toru (SCT), maksymalny czas toru (MCT), sposób, w jaki próby będą oceniane, i przypomnieć im reguły.

a) Określenie Standardowego Czasu Toru (SCT)

W próbach międzynarodowych zawodów Agility (włączając MA, EO, JAEO, CACIAg), SCT jest określony przez czas najszybszego psa z najmniejszą liczbą błędów popełnioną na torze +15% i zaokrąglony do góry do najbliższej pełnej sekundy.

W próbach rangi krajowej SCT (w sekundach) może być określony przez podzielenie długości toru (w metrach) przez **wybraną prędkość (m/s)**. Wybór prędkości zależy od standardu zawodów, trudności toru i nawierzchni, po której psy muszą biec.

Przykład: Tor ma długość 160 m i wybrana prędkość wynosi 4.0 m/s. SCT będzie więc 40 sekund (160:4.0)

b) Określenie Maksymalnego Czasu Toru (MCT)

Maksymalny czas toru jest określany przez podzielenie długości toru przez 2.0 m/s w agility, 2.5 m/s w jumpingu.

c) Przebieg próby

Przewodnik **nie może wystartować psa nim sędzia nie zasygnalizuje, że jest gotowy**. Jeżeli pies jest ciągle na smyczy, wówczas smycz i obroza są zdejmowane. Dla bezpieczeństwa, psy nie mogą nosić ich podczas próby. Nie zezwala się aby przewodnik miał cokolwiek w rękach podczas próby.

Przewodnik przyjmuje pozycję do startu na torze według własnego uznania. Czas zaczyna biec jak tylko pies przekroczy linię startu.

Podczas biegu można stosować różne rodzaje komend i znaków.

Przewodnik musi zagwarantować, że pies pokonuje przeszkody we właściwej kolejności bez dotykania psa czy przeszkody. Przewodnik nie może pokonywać sam przeszkód albo przechodzić pod lub nad nimi.

Bieg koczy się a czas jest zatrzymany, w momencie, gdy pies przekracza linię mety **przez pokonanie ostatniej przeszkody w poprawnym kierunku**.

Przewodnik z powrotem zakłada psu smycz i opuszcza ring.

Przewodnik i pies są pod nadzorem sędziego od momentu kiedy wejdą do ringu aż do chwili, kiedy obydwoje opuszczą ring.

A.4 Przeszkody

Przeszkodami zatwierdzonymi przez FCI są:

Skoki	Przeszkody ze strefą kontaktu	Pozostałe
– Stacjonaty	– Kładka	– Miękki tunel
– Wiadukt lub Mur	– Huśtawka	– Sztynny tunel
– Koło	– Palisada	– Slalom
– Skok w dal		

Przeszkody pod żadnym warunkiem nie mogą być niebezpieczne dla psów. Muszą spełniać następujące wytyczne i być zgodne z załączonymi rysunkami.

Kolory stref kontaktu nie mogą być białe, czarne lub brązowe. **Elektroniczne strefy kontaktu mogą być użyte jako dodatkowa informacja wyłącznie dla sędziego.**

Stacjonata:

a) Pojedyncza stacjonata

Wysokość: L:55 do **60cm** – M: 35 do **40cm** – S: 25 do **30cm**

Szerokość: minimalna 120 cm – maksymalna **130 cm**

Stacjonaty są skonstruowane z **jednej** tyczki wykonanej z drewna lub bezpiecznego syntetycznego materiału; metal nie jest dozwolony. Poprzeczki mają średnicę od 3 do 5 cm i muszą mieć kontrastujące kolory w przynajmniej 3 segmentach.

Szerokość skrzydła: 40 cm – maksymalnie 60 cm.

Wysokość wewnętrzna skrzydła musi wynosić co najmniej 1m.

Początek skosu zewnętrznej części skrzydła musi być na wysokości co najmniej 75 cm.

Skrzydła stacjonaty nie mogą być połączone ani przymocowane do siebie.

Prostokątne lub trójkątne skrzydła nie są dozwolone – jak również pełne skrzydła.

Pies nie może mieć możliwości przejścia pod lub przez żadną część skrzydła.

Żadna część (podtrzymująca poprzeczki lub kładka), zdejmowalna lub stała, nie może wystawać od wewnętrznego ramienia skrzydła.

b) Podwójna stacjonata

Dwie pojedyncze stacjonaty (jak powyżej) mogą być umieszczone razem tworząc podwójną stacjonatę. Tyczki są ustawione w porządku rosnącym z różnicą wysokości 15 do 25 cm. **Długość tyczki w tylnej stacjonacie musi być 10 do 20 cm większa niż poprzeczki w przedniej stacjonacie.**

Wysokość: L:55 do **60cm** – M: 35 do **40cm** – S: 25 do **30cm**

Całkowita głębokość nie może przekraczać: L: **50 cm** – M: 40 cm – S: 30 cm

Żadna część (podtrzymująca poprzeczki lub kładka), zdejmowalna lub stała, nie może wystawać od wewnętrznego ramienia skrzydła.

Mur:

Wysokość: L:55 do **60cm** – M: 35 do **40cm** – S: 25 do **30cm**

Szerokość: minimalna 120 cm – maksymalna **130 cm**

Głębokość: około 20 cm na dole i co najmniej 10 cm na górze.

Mur może mieć 1 lub 2 otwory w kształcie tunelu i **musi składać się z osobnych elementów – teleskopowe ściany są niedozwolone.** Musi mieć **3 do 5** przesuwanych elementów na górze (łatwo spadające). **Spód tych przesuwanych elementów musi być zamknięty.**

	<p>Kształt elementów: </p> <p>Filary muszą mieć 100 do 120 cm wysokości i nie mogą być połączone z elementami muru. Szerokość i głębokość filarów: minimum 20 cm – maksimum 40 cm. Jeżeli filary są okrągłe, to ich średnica musi być 30 do 40 cm.</p>
Koło:	<p>Średnica otworu: 45cm do 60 cm</p> <p>Wysokość środka otworu od podłoża: L:80cm – M i S: 55cm</p> <p>Szerokość koła/obręczy: minimum 8 cm – maksimum 18 cm.</p> <p>Dolna połowa koła musi być zamknięta lub wypełniona ze względów bezpieczeństwa.</p> <p>a) Koło z ramą</p> <p>Koło musi mieć regulowaną wysokość (na łańcuchach lub linie), stałe lub sztywne łączniki nie są dozwolone.</p> <p>Koło musi mieć możliwość rozłożyć się na 2 do 4 części kiedy siła odpowiadająca 8 kg naprze na niego.</p> <p>Podstawa tej przeszkody musi być 1,5x wysokości mierzonej od podłoża do górnej krawędzi koła, w kategorii L.</p> <p>Szerokość ramy nie może przekroczyć 150 cm. Odległość między wewnętrznym ramieniem ramy i zewnętrznym krańcem koła musi wynosić co najmniej 15 cm.</p> <p>Koło z ramą musi zostać wycofane w przeciągu następnych pięciu lat, na rzecz bezpieczniejszego, koła bez ramy.</p> <p>b) Koło bez ramy</p> <p>Koło musi mieć zwarty kształt, i być skonstruowane z użyciem materiałów absorbujących uderzenie. Koło jest przytwierdzone w pozycji (wysokości) przez dwa stojaki po każdej ze stron koła. Konstrukcja musi dostarczyć wystarczającą stabilność aby zapewnić, iż przeszkoda nie zostanie zbyt łatwo przewrócona. Stojaki nie mogą wystawać ponad górę koła. Nie powinno być belki w poprzek na górze. Rozkładające się koła bez ramy także mogą być używane.</p>
Skok w dal:	<p>Na skok w dal składa się od dwóch do czterech elementów. Całkowite długości są następujące:</p> <p>L: 120 do 150 cm (4 elementy)</p> <p>M: 70 do 90 cm (3 elementy)</p> <p>S: 40 do 50 cm (2 elementy)</p> <p>Szerokość skoku: 120 cm na prodzie, możliwie 150 cm na końcu.</p> <p>Elementy są ułożone w porządku rosnącej wysokości. Wysokość najniższego elementu: 15 cm. Wysokość najwyższego elementu: 28 cm. Głębokość każdego elementu: 15 cm. Kąt nachylenia każdego elementu musi być taki, aby przedni kraniec każdego elementu nie był wyższy niż tylni kraniec poprzedniego elementu.</p> <p>Wszystkie deski (ale nie koniecznie podstawy) skoku w dal muszą być wykonane z drewna lub bezpiecznego syntetycznego materiału (metal nie jest dozwolony).</p> <p>Krańcowe deski, szerokości 120 do 130 cm – średnicy 3-5 cm, muszą spoczywać we wszystkich czterech rogach (ale nie przytwierdzone do żadnego elementu). Powierzchnia górna tych tyczek powinna być pokryta, celem zabezpieczenia psa i przewodnika, jeżeli to konieczne. Tyczki znacznikowe nie są brane pod uwagę jako część tej przeszkody; służy jedynie pomocy sędziemu.</p>
Kładka	<p>Wysokość: minimum 120 cm – maksimum 130 cm</p> <p>Długość deski i rampy: minimum 360 cm – maksimum 380 cm</p> <p>Szerokość każdej rampy: 30 cm</p> <p>Strefa kontaktu: ostatnie 90 cm od dołu rampy wejściowej i zejściowej musi mieć inny kolor (na bokach również).</p>

	<p>Powierzchnia przeszkody nie może być śliska Rampa wejściowa i zejściowa musi mieć anty-poślizgowe listewki w regularnych odstępach (co około 25 cm każdy) aby zapobiec poślizgnięciu i ułatwić wspinanie. Musi być zachowany odstęp pomiędzy listewką a granicą strefy kontaktu wynoszący 10 cm. Listewki muszą mieć szerokość 2 cm i grubość 0.5-1 cm, i nie mogą mieć ostrych krawędzi.</p> <p>Dół strefy kontaktu musi być wypełniony (bez przerw) i zbytnio niewygladzony (ale bez ostrych krawędzi).</p> <p>Podpory (nogi) wspierające kładkę nie mogą wystawać się powyżej szczytu przeszkody. Podpory i inne wspierające elementy muszą umożliwiać bezpieczne umieszczenie tunelu pod kładką.</p>
Huśtawka	<p>Wysokość: 60 cm mierzona od podłoża do szczytu deski w centralnym punkcie obrotu. Punkt obrotu nie może znajdować się więcej niż 10 cm poniżej szczytu deski.</p> <p>Długość deski: minimum 360 cm – maksimum 380 cm</p> <p>Szerokość deski 30 cm</p> <p>Strefy kontaktu: tak samo jak dla kładki</p> <p>Końce deski nie mogą być niebezpieczne ani dla psa ani dla przewodnika. Dół strefy kontaktu musi być wypełniony (bez przerw) i zbytnio niewygladzony (ale bez ostrych krawędzi).</p> <p>Przeszkoda musi być stabilna a powierzchnia nie może być śliska. Jakkolwiek anty-poślizgowe listewki nie są dozwolone. Huśtawka musi być właściwie wyważona (nie może opadać zbyt szybko ani zbyt wolno) i pozwolić małym psom przeważać się na niej bez problemu.</p> <p>Kontrola: Huśtawka musi, po położeniu obciążenia 1 kg w środku zejściowej strefy kontaktu, opaść na ziemię w ciągu 2-3 s. Można to uzyskać, stosując odpowiednią przeciwwagę.</p>
Palisada	<p>Wysokość: szczyt dwóch ramp musi znajdować się 170 cm od podłoża dla wszystkich psów.</p> <p>Długość rampy: minimum 265 cm – maksimum 275 cm</p> <p>Szerokość rampy: 90 cm minimum, które może rozszerzyć się do 115 cm na dole.</p> <p>Strefy kontaktu: ostatnie 106 cm od dołu każdej rampy musi mieć inny kolor (na bokach także).</p> <p>Powierzchnia przeszkody nie może być śliska. Każda rampa musi mieć anty-poślizgowe listewki w regularnych odstępach (co około 25 cm każdy) aby uniknąć poślizgnięcia się i uczynić wspinanie łatwiejszym. Musi być zachowany odstęp pomiędzy listewką a granicą strefy kontaktu wynoszący co najmniej 10 cm. Listewki muszą mieć szerokość 2 cm i grubość 0.5-1 cm, i nie mogą mieć ostrych krawędzi.</p> <p>Dół strefy kontaktu musi być wypełniony (bez przerw) i zbytnio niewygladzony (ale bez ostrych krawędzi).</p> <p>Szczyt palisady nie może stanowić żadnego zagrożenia dla psów i musi być zabezpieczony (zakryty) jeżeli to konieczne.</p> <p>Wspierające elementy muszą umożliwiać umieszczenie tunelu pod palisadą.</p>
Miękki tunel	<p>Musi mieć wejście ze sztywnej lub półsztywnej konstrukcji z głębokością 90 cm. Wejście musi mieć wysokość 60 cm i szerokość 60 do 65 cm – dół jest płaski.</p> <p>Powierzchnia wejścia do tunelu nie może być śliska i nie może być szorstka.</p> <p>Wejście do tunelu musi być zabezpieczone aby uniemożliwić jego poruszanie się. Wiodąca krawędź tunelu musi być pokryta materiałem zabezpieczającym.</p> <p>Wyjście jest zrobione z miękkiego materiału i jest długie na 180cm do 220 cm. Ma średnicę 60 do 65 cm.</p> <p>Wyjście nie może być przymocowane.</p>
Sztywny tunel	<p>Średnica 60 cm – Długość 300 do 600 cm.</p>

Tunel musi być elastyczny i zaleca się aby wykonany z jednolicie pokrytego materiału w jasnym kolorze. Tunel sztywny musi być zawsze rozwinięty na jego całkowitą długość. Zabezpieczenie tunelu łukami, taśmami etc. musi wynikać z jego kształtu, nie może go zmieniać ani nie może zmniejszać jego średnicy.

Slalom

Liczba tyczek: 12

Tyczki są sztywne i mają średnicę 3 do 5 cm. Wysokość tyczek to 100 do 120 cm i są one rozłożone w odległości 60 cm (mierzonej między tyczkami).

Tyczki muszą być wykonane z drewna lub bezpiecznego syntetycznego materiału; metal nie jest dozwolony. Rama nie może być grubsza niż 0,8 cm **w całości (rama plus wsporniki boczne)** i nie szersza niż 8 cm. **Zawiasy/elementy, które trzymają tyczki w miejscu muszą być rzetelnie przytwierdzone do ramy i nie wyższe niż 10 cm.** Wsporniki boczne ramy nie mogą być na drodze psa, gdy ten normalnie pokonuje slalom.

Start - Meta

Jeżeli używa się sprzętu pomiarowego, musi on być umieszczony tak blisko jak tylko to jest możliwe w stosunku do pierwszej i ostatniej przeszkody; to określa linię startu i mety. Jeżeli nie, pierwsza i ostatnia przeszkoda określają linię startu i mety.

Jeżeli pies przebiegnie obok pierwszej przeszkody, będzie miał policzone punkty karne za odmowę, a ręczny pomiar czasu włączony jest w momencie przekroczenia przez psa linii startu **(to jest linia pierwszej stacjonaty przedłużona do granic ringu po obu stronach).**

Powinno być wystarczająco miejsca (co najmniej 6m) dla psa przed linią startu i za metą.

A.5 Sędziowanie

Żaden zawodnik nie może kwestionować decyzji sędziego, którego decyzje są ostateczne.

Rozróżnia się:

- Punkty karne przy pokonywaniu toru przeszkód (na torze)
- Punkty karne za przekroczenie czasu standardowego toru (SCT)

A.5.1 Błędy

a) przekroczenie SCT:

Liczba punktów za czas jest równa długości czasu, o który został przekroczony SCT. Czas toru musi być mierzony z precyzją do 0,01 sekundy.

b) błędy na torze:

Każdy błąd jest karany 5 punktami karnymi.

Przewodnik, który zdobywa przewagę dzięki dotykaniu swojego psa lub przeszkody będzie karany: 5 punktów karnych za każde wystąpienie.

Następujące błędy są błędami na torze podczas jego pokonywania:

b.1) Zrzutki

W trakcie pokonywania przeszkody, jest błędem za każdym razem kiedy przeszkoda (poprzeczka, skrzydło, ruchomy element muru itp.) jest zrzucana (5 pkt. karnych). Jeżeli

przeszkoda musi być ponownie pokonana w późniejszym czasie, wówczas musi być odbudowana przez asystentów na czas (nie ma eliminacji).

b.2) Odmowy

Jako odmowę (5 pkt. karnych) traktuje się: zatrzymanie się psa przed przeszkodą, zatrzymanie się psa w trakcie pokonywania toru, **zawrócenie przed przeszkodą** albo obiegnięcie obok przeszkody na torze, skok między rama a kołem, **przebiegnięcie pod tyczką stacjonaty**, włożenie przez psa głowy lub łapy do tunelu i wycofanie się z niego, **przeskoczenie nad tunelem lub skrzydłem stacjonaty, wykonanie skoku w dal do boku, przebieganie pod lub przeskokiem nad przeszkodą ze strefą kontaktu.**

Pies może być ukarany za odmowę (za zatrzymanie się przed przeszkodą, odwrócenie się od przeszkody lub przebiegnięcie obok przeszkody) kiedy znajduje się od strony przeszkody, od której ma być ona pokonana.

b.3) Strefy kontaktu:

Na kładce, huśtawce i palisadzie, pies musi dotknąć dwóch: górnej i dolnej strefy kontaktu co najmniej jedną łapą lub częścią łapy. Za każde niewykonanie pies dostaje 5 punktów karnych. **Uważa się, iż pies opuścił przeszkodę kiedy jego wszystkie cztery łapy są na podłożu.**

Odmowy muszą być skorygowane; niewykonanie korekty prowadzi do dyskwalifikacji.

Pozostałe błędy: zrzutka lub ominięcie strefy kontaktu – pies jest ukarany ale kontynuuje bieg.

A.5.2 Błędy na poszczególnych przeszkodach

Każde podjęcie próby pokonania przeszkody musi być ocenione.

a) Podwójna stacjonata

Jest oceniana tak samo jak pojedyncza stacjonata.

b) Przełamanie koła

Jeżeli koło rozkłada się przy odmowie: eliminacja

Jeżeli koło rozkłada się przy przeskoku: 5 punktów karnych

c) Skok w dal

Przebiegnięcie obok, wskok lub wyskok z boku, nie pokonanie całkowicie przeszkody jest karane punktami karnymi (5 punktów).

Zrzutka jednego z elementów jest karana punktami karnymi (5 punktów). **Żaden inny kontakt nie jest karany.**

Pies lub przewodnik nie są karani, gdy dotkną lub zrzucają jedną z tyczek skoku w dal, nawet jeżeli to spowoduje przewrócenie elementu skoku.

d) Kładka

Pies, który schodzi z przeszkody, nim dotknie rampy zejściowej czterema łapami, jest ukarany odmową (5 punktów).

e) Huśtawka

Pies, który zeskakuje z przeszkody nim przejdzie punkt obrotu **czterema łapami** jest karany odmową (5 punktów). Huśtawka musi dotknąć podłoża, nim pies zeskoczy z przeszkody, inaczej jest ukarany punktami karnymi (5 punktów).

f) Palisada

Pies, który zeskoczy z przeszkody nim dotknie schodzącej rampy czterema łapami jest ukarany odmową (5 punktów).

Pies, który przekroczy wierzchołek palisady i dotknie podłoża, nim dotknie schodzącej rampy, jest wyeliminowany.

g) Tunel

Przy zbliżaniu się do przeszkody z boku, jakkolwiek nieprawidłowa próba pokonania tunelu (np. przeskoczenie) jest karana jako odmowa (5 punktów karnych).

h) Slalom

Pierwsza tyczka musi być od lewej strony psa, druga od prawej i tak dalej.

Każde niepoprawne wejście jest karane odmową, **nawet jeżeli pies podchodzi do przeszkody z boku** (5 punktów karnych). Za następne błędy, pies karany jest tylko raz punktami karnymi (5 punktów). Każdy błąd musi być natychmiast skorygowany lub pies może być przeprowadzony z powrotem do początku. Slalom wstecz (więcej niż dwie bramki) skutkuje dyskwalifikacją.

Przeszkoda musi być ukończona poprawnie **nim pies przejdzie do pokonywania następnej przeszkody**; nie uczynienie tego skutkuje eliminacją na następnej przeszkodzie.

A.5.3 Dyskwalifikacja

- Niewłaściwe zachowanie wobec sędziego
- Brutalne potraktowanie psa.
- Przekroczenie czasu maksymalnego MCT.
- Trzy odmowy.
- Pokonanie lub dotykanie przeszkód poza kolejnością (**włączając przechodzenie nad lub pod przeszkodą; jakkolwiek przejście pod ścianą lub kładką jest dozwolone w przypadku odmowy, na tunelu umieszczonym pod przeszkodą**).
- Pokonanie przeszkody w złym kierunku.
- **Jeżeli pies strąca/przewraca przeszkodę, nim ją pokona, tak, że już więcej nie może jej pokonać prawidłowo.**
- **Jeżeli przewodnik strąca/niszczy przeszkody.**
- Przewodnik pokonuje przeszkody sam albo przechodzi nad lub pod nimi.
- Przewodnik trzyma coś w rękach.
- Cofnięcie psa na start, jeżeli już przekroczył linię startu (chyba, że jest takie polecenie sędziego).
- Pies ma ubraną obrożę.

- Oddalenie się przewodnika (chyba, że na polecenie sędziego).
- Pies załatwi się na ringu lub nie jest już pod kontrolą.
- Pies ustawicznie podgryza przewodnika.
- Rozpoczęcie (start) biegu bez sygnału sędziego.

Dyskwalifikacja oznacza, że pies jest zdyskwalifikowany. Przewodnik i pies muszą opuścić ring tak szybko, jak to jest tylko możliwe, chyba, że sędzia zdecyduje inaczej. Eliminacja musi być oznajmiona wyraźnie (gwizdek, itp.) przez sędziego.

Sędzia musi radzić sobie ze wszystkimi nieprzewidzianymi okolicznościami i musi być konsekwentny za każdym razem.

A.5.4 Siła wyższa

W przypadku zdarzeń będących poza kontrolą przewodnika – np. tyczka zdmuchnięta przez wiatr, splątanie tkaniny miękkiego tunelu – sędzi może zatrzymać przewodnika i kiedy przeszkoda zostanie odbudowana, sędzia wystartuje psa od początku.

Wszystkie błędy, które pojawiły się do czasu zatrzymania psa, nadal mają zastosowanie. Aż do tego punktu, żadne inne punkty karne nie są dawane. Jakkolwiek przewodnik nadal musi pokonać przeszkody jak najlepiej potrafi. Dodatkowe punkty karne naliczane są po punkcie, w którym przewodnik został zatrzymany.

A.6 Oceny / Certyfikat

W zawodach agility występują następujące oceny:

0 do 5.99 punktów karnych łącznie:	DOSKONAŁA
6 do 15.99 punktów karnych łącznie:	BARDZO DOBRA
16 do 25.99 punktów karnych łącznie:	DOBRA
więcej niż 26 punktów karnych łącznie:	BEZ OCENY

„łącznie” oznacza: wszystkie punkty karne za błędy na torze plus punkty za przekroczenie czasu standardowego.

„Certyfikat FCI Agility” przyznaje się psu, który uzyskał ocenę doskonałą 3 razy, z czystym przebiegiem, od dwóch różnych sędziów w Agility 1 (A1).

A.7 Wyniki

O rankingu decydują:

1. Całkowita liczba punktów karnych (za tor i czas)
2. **Jeżeli całkowita liczba punktów jest taka sama, wówczas szybszy pies otrzymuje wyższą lokatę**

Przykład: z SCT = 60 sekund

Pies	Punkty karne	Czas próby	Pkt za przekr. czasu	Punkty karne łącznie	Lokata
7	5	58.71	0.00	5.00	2
12	0	65.00	5.00	5.00	3
18	5	57.25	0.00	5.00	1
4	0	68.32	8.32	8.32	4
15	10	59.17	0.00	10.00	5
2	5	65.00	5.00	10.00	6

A.8 Organizacja zawodów międzynarodowych

Kluby chcące organizować zawody międzynarodowe muszą:

1. Dysponować ringiem o minimalnych wymiarach 20 x 40 m

Powierzchnia nie może być zagrożeniem dla psów lub przewodników (bez potłuczonego szkła, gwoździ, dziur itp.)

2. Zaprosić sędziego zatwierdzonego przez **Krajową** Organizację Kynologiczną i FCI do sędziowania.
3. Zapewnić obsługę w liczbieniezbędnej do płynnego przebiegu konkurencji, włączając:
 - osobę notującą błędy sygnalizowane przez sędziego, tak aby mógł on cały czas obserwować psa.
 - dwie osoby do mierzenia czasu (1 oficjalny i 1 awaryjny).
 - dwie osoby zajmujące się odbudowywaniem przeszkód i prostowaniem miękkiego tunelu po każdej próbie.
 - minimum dwóch sekretarzy odpowiedzialnych za tablicę wyników, wypełnianie książeczek pracy i uporządkowywanie wyników.
 - jedną osobę do wprowadzenia i wyprowadzania zawodników z ringu.
 - grupę (6 osób) dostępną do budowy toru zgodnie z wytycznymi sędziego.
4. **Przeszkody oraz precyzja i rozmieszczanie jakichkolwiek elektronicznych urządzeń pomiaru czasu, musi być zgodne z niniejszym regulaminem FCI.**

A.9 Dopuszczenie do startu w zawodach

- a) Międzynarodowe zawody agility uznane przez FCI, na których przyznaje się FCI Agility Certificate i **CACIAg**.

Psy wszystkich ras powyżej 18 miesięcy posiadające rodowód (Księgę Rodowodową/Księgę wstępną) uznany przez FCI. Muszą być zatatuowane lub posiadać chip a ich właściciele / przewodnicy musi być członkiem klubu należącego do Krajowej Organizacji Kynologicznej (KOK) (Kennel Club) stowarzyszonej z FCI.

Zawodnicy muszą mieć **ważną** książeczkę pracy albo licencję wydaną przez ich KOK, w której zapisuje się wyniki zawodów.

Suki w ciąży mogą brać udział w międzynarodowych zawodach.

CACIAg jest przyznawany tylko w zawodach rangi międzynarodowej.

- b) Krajowe zawody agility

Dla wszystkich psów powyżej 18 miesiąca z lub bez rodowodu; muszą być zatatuowane lub posiadać chip; a przewodnik / właściciel musi być członkiem klubu należącego do KOK stowarzyszonej z FCI. Startujące psy muszą mieć **ważną** książeczkę pracy albo licencję wydaną przez ich KOK, w której zapisuje się wyniki zawodów.

W zawodach nie mogą brać udziału:

- Suki w ciąży
- Psy, które aktualnie są chore, zranione lub w złym stanie psychicznym,
- Psy pod wpływem leków lub środków dopingujących

Psy pochodzące lub jadące do regionu, w którym panuje wścieklizna, muszą posiadać ważne świadectwo szczepienia przeciwko wścieklicznie.

Przewodnicy/psy pochodzący z innych krajów muszą wykazać przynależność do klubu zrzeszonego w KOK uznanej przez FCI oraz, że biorą udział w oficjalnych zawodach w swoim własnym kraju.

Uczestnictwo w zawodach za granicą, kiedy zawodnik stracił prawo uczestnictwa w swoim własny kraju, powinno prowadzić do podjęcia kroków dyscyplinarnych przez jego KOK.

Oczekuje się od przewodników nienagannego zachowania oraz właściwego ubioru.

Brutalne postępowanie wobec psa jest surowo potępiane i skutkuje natychmiastową dyskwalifikacją. Wobec przewodnika mogą być podjęte stosowne kroki prawne.

Klub organizujący zawody ma prawo odmówić przyjęcia zgłoszenia.

A.10 Próby / rodzaje i kategorie

Organizowane są dwa rodzaje prób:

- 1) **Międzynarodowe** zawody agility uznane przez FCI
- 2) **Krajowe** zawody agility uznane przez **Krajową Organizację Kynologiczną**

A.10.1 Międzynarodowe zawody agality uznane przez FCI

Otwarte są tylko dla psów z rodowodem uznanym przez FCI (Księga Rodowodowa/Księga wstępna) powyżej 18 miesięcy życia i posiadających ważną książeczkę pracy lub licencję wydaną przez swoją KOK.

Zawody CACIAg są organizowane tylko dla najwyższego poziomu (klasy) agility w każdym kraju.

Są dwie oficjalne konkurencje:

- Agility – zawierające przeszkody ze strefą kontaktu
- Jumping – bez przeszkód ze strefą kontaktu

Te kategorie dzieli się na trzy klasy (poziomy):

- a) Agility / Jumping 1

Wyłącznie dla psów, które nie zdobyły jeszcze „Certyfikatu Agility”

- b) Agility / Jumping 2

Wyłącznie dla psów, które posiadają „Certyfikat Agility”

- c) Agility / Jumping 3

Wyłącznie dla psów, **które spełniły krajowe wymagania aby brać udział w poziomie 3** – np.: trzykrotnie miały czysty przebieg i zdobyły lokatę od 1 do 3 na poziomie Agility 2.

Cofnięcie do niższej klasy jest możliwe na podstawie regulacji KOK.

Te reguły mają zastosowanie do wszystkich kategorii – S, M i L – z założeniem, że przeszkody spełniają warunki zdefiniowane dla każdej kategorii.

Wyniki uzyskane w oficjalnych próbach wpisuje się do **książeczki pracy psa lub do bazy danych powiązanej z licencją psa**, co pozwala na zakwalifikowanie psa do Mistrzostw Krajowych, jak również Mistrzostw Świata, o ile zostaną spełnione kryteria ustalone przez KOK.

A.10.2 **Krajowe** zawody agility uznane przez Krajową Organizację Kynologiczną

Otwarte są dla psów powyżej 18 go miesiąca życia, z lub bez rodowodu posiadających ważną książeczkę pracy lub licencję wydaną przez ich KOK.

Przeprowadzenie zostawia się inicjatywie każdego kraju, jednakże zawody powinny zachowywać w wysokim stopniu wszystkie idee agility i zapewnić bezpieczeństwo zarówno psom jak i przewodnikom. **KOK może zastosować regulamin FCI lub mieć własny Krajowy regulamin. Jeżeli ustanowiony jest odrębny regulamin, KOK powinien spróbować podążać za regulaminem FCI tak blisko jak to tylko możliwe.**

Krajowe uregulowania mogą określać klasy i kategorie jak również kryteria według których pies awansuje do klasy lub jest cofany oraz inne możliwe krajowe uwarunkowania.

B. Mistrzostwa świata Agility FCI

B.1 Organizacja

Mistrzostwa Świata Agility organizowane są raz do roku. Zwycięzca otrzymuje tytuł „Mistrz Świata Agility”.

Każda KOK chcąc zorganizować „Mistrzostwa Świata Agility” musi aplikować o nie z 5cioletnim wyprzedzeniem. Wniosek musi być wysłany do przewodniczącego Komisji Agility FCI. Z reguły, Mistrzostwa Świata odbywają się w pierwszy weekend października. Komisja Agility FCI musi wyrazić zgodę na odstępstwo od tej daty. Podanie powinno zawierać następujące szczegóły:

- Nazwę KOK włączając nazwę i adres siedziby
- Miejsce, gdzie planowana jest organizacja wydarzenia
- Opis i plan zaplecza oraz wybrany ring dla wydarzenia jak również dostępne zasoby
- Potwierdzenie, że wydarzenie będzie przeprowadzone zgodnie z wytycznymi dla Mistrzostw Świata

Mistrzostwa Świata Agility jest wydarzeniem, w którym biorą udział czołowi przewodnicy krajów zrzeszonych w FCI. Kraj organizujący powinien nadać temu wydarzeniu prestiż należny „Mistrzostwom Świata”.

Kraj gospodarz zapewnia niezbędny wyposażenie. Jest odpowiedzialny za przyjęcie wszystkich zaproszonych zawodników oraz oficjalnych gości.

Aby stworzyć dobrą atmosferę, która przyczynia się do sukcesu wydarzenia, należy koniecznie rozważyć wybór dobrego komentatora.

Powinno się nawiązać kontakt z mediami (prasa, radio, TV itp.) aby zapewnić niezbędną reklamę, w celu przyciągnięcia jak największej liczby widzów, aby w ten sposób promować Agility i psa rasowego.

Wyłącznie KOK organizująca mistrzostwa jest odpowiedzialna przed FCI za praktyczną organizację i musi przedsięwziąć odpowiednie środki, aby zapewnić płynny przebieg zawodów.

Co najmniej 6 miesięcy przed wydarzeniem KOK organizująca musi zaprosić inne KOK do udziału. Organizacje te muszą być poinformowane o dacie zamknięcia oraz o maksymalnej liczbie zgłoszeń; powinny także być poproszone o zapewnienie odpowiednich i jednakowych strojów dla swoich drużyn.

Komisja Agility FCI mianuje swojego przedstawiciela, który sprawdza, czy wymogi dotyczące Mistrzostw Świata są respektowane przez organizatora oraz, że regulamin agility jest ściśle stosowany. Organizator musi przedstawić program zawodów przedstawicielowi FCI.

B.2 Próby

Próby są sędziowane zgodnie z Regulaminem i uregulowaniami FCI. Przeprowadzane są w jednym ringu, 24 x 40 m. Powołuje się dwóch sędziów (jednego z kraju będącego gospodarzem).

Mistrzostwa Świata Agility składają się z:

a) 2 prób „indywidualnych”

- Tor agility zawierający przeszkody ze strefą kontaktu
- Tor jumping nie zawierający przeszkód ze strefą kontaktu

Tory mogą się składać jedynie z zatwierdzonych przeszkód.

Dwa wyniki są dodawane razem aby określić zwycięzcę, który otrzymuje tytuł „FCI Agility World Champion” (Mistrz Świata w Agility FCI). W przypadku remisu (dotyczy to tylko pierwszego miejsca), organizowana jest dogrywka – trzecia próba.

b) 2 prób „drużynowych”

- Tor agility zawierający przeszkody ze strefą kontaktu
- Tor jumping nie zawierający przeszkód ze strefą kontaktu

Tory mogą się składać jedynie z zatwierdzonych przeszkód.

Każdy kraj uczestniczący może zgłosić jedną drużynę w każdej kategorii, każda składa się z 4 psów. Dwa wyniki (Agility i jumping) najlepszych 3ch psów w każdej próbie każdej drużyny są dodawane, aby wyłonić zwycięską drużynę, która otrzymuje tytuł „FCI Agility World Champion Team” (Drużynowy Mistrz Świata Agility FCI).

Po każdej próbie - indywidualnej i drużynowej – chip psa będzie sprawdzany.

Pies próbny

Zanim **przewodnicy zapoznają się z torem, sędzia wystartuje psa próbnego** (który nie bierze udziału w zawodach) **aby sprawdzić tor**. Dotyczy to każdej kategorii.

Procedura startu

Jak tylko sędzia zasygnalizuje gotowość do startu, przewodnik ma 15 sekund aby rozpocząć próbę – po tym czasie liczenie czasu rozpoczyna się automatycznie.

B.3 Zgłoszenia

Na Mistrzostwa Świata Agility, KOK zrzeszone w FCI (a także te ściśle powiązane jak AKC, CKC, oraz Kennel Club z Wielkiej Brytanii) mogą kwalifikować drużyny zgodnie z następującymi regułami:

- Właściciele i przewodnicy psów muszą być narodowości danego kraju lub muszą mieć kartę stałego pobytu kraju, dla którego jego/jej pies będzie startował. W gestii KOK jest sprawdzenie statusu rezydencji właściciela i przewodnika. W przypadku podwójnej narodowości, on/na może wybrać każdy kraj bez ograniczeń, jakkolwiek może konkurować tylko dla jednego kraju.
- Pies musi mieć rodowód uznany przez FCI. Musi być zarejestrowany w księgach rodowodowych / księdze wstępnej kraju, który reprezentuje, od co najmniej 6 miesięcy.
- Każdy przewodnik może startować z co najwyżej 4 psami.
- **Piesm musi mieć 24 miesiące lub być starszy w dniu zawodów aby mógł brać udział w Mistrzostwach Świata (to samo dotyczy zawodów European Open i Junior European Open).**

Jeżeli wystąpią trudności, muszą zostać zgłoszone do Zarządu FCI.

Każdy kraj może zgłosić następująca liczbę psów:

- „Indywidualne” próby: 9 psów, „L”, „M”, „S” (maksymalnie 6 psów w jednej kategorii)
- „Drużynowe” próby: 1 drużyna na kategorię „L”, „M”, „S”, każda składająca się z 4 psów

Uwaga:

Zwycięzcy (ten sam pies i przewodnik) w próbie „indywidualnej” (L – M – S) z poprzednich mistrzostw będą wybrani automatycznie aby mogli bronić swojego tytułu. Te psy będą dodane do liczby psów dozwolonej dla swojego kraju.

Aby zostać zakwalifikowanym do Mistrzostw Świata, pies musi uzyskać ocenę „Doskonałą” lub przynajmniej „Bardzo Dobrą” w oficjalnych próbach Agility 2 lub Agility 3

KOK może rozważyć inne kryteria.

KOK musi wysłać zgłoszenia, poprawne, kompletne i podpisane, do komitetu organizacyjnego przed datą zamknięcia zgłoszeń. W tym samym czasie muszą mianować kapitana drużyny lub trenera, który będzie odpowiedzialny za drużynę przed komitetem organizacyjnym.

B.4 Wyposażenie ringu

Dwa kompletne zestawy agility, każdy składający się z następujących zatwierdzonych przeszkód:

14 stacjonat z tyczkami (średnica drążków musi wynosić 4 do 5 cm), 1 koło (zaleca się łąjące się koło), 1 mur lub wiadukt. 1 kładka, 1 palisada, 1 huśtawka, slalom, 1 skok w dal, **3** tunele sztywne i 1 tunel miękki. **Mogą być używane elektroniczne strefy kontaktu.**

B.5 Kontrola weterynaryjna

Każdy pies podlega kontroli weterynaryjnej przed rozpoczęciem zawodów. Sprawdzane jest zaświadczenie o szczepieniu przeciwko wściekliznie. Psy przyjeżdżające lub wyjeżdżające do obszaru, na którym panuje wścieklizna, muszą mieć ważne świadectwo zdrowia wydane przez ich lekarza weterynarii.

Suki w ciąży lub psy, które są chore lub zranione nie mogą uczestniczyć w zawodach. Suki w ciecze mogą uczestniczyć w zawodach; **startują według przydzielonej kolejności.**

B.6 Książeczka pracy lub licencja

Każdy pies musi mieć książeczkę pracy lub licencję, która jest wręczana komitetowi organizacyjnemu przed rozpoczęciem zawodów.

B.7 Sędziowie

Komisja Agility FCI wyznacza dwóch uprawnionych sędziów (z których jeden musi być z innego kraju niż organizujący zawody) i jednego sędziego asystującego (musi nim być sędzia uznany przez FCI). Dwóch wyznaczonych sędziów jest odpowiedzialnych za sędziowanie prób; sędzia asystujący jest odpowiedzialny jedynie za sędziowanie strefy wejściowej na kładce.

Decyzje sędziego są ostateczne i nie można ich zaskarżyć.

Wydatki poniesione na sędziego są określone w FCI „Wytycznych dla Mistrzostw świata Agility”. Organizator musi zapewnić tłumacza dla zagranicznych sędziów w jednym z czterech języków FCI (Francuski, Angielski, Niemiecki czy Hiszpański).

Psy zgłoszone do kategorii Medium i Small są mierzone na Mistrzostwach Świata Agility. FCI Agility Commission wyznacza trzech sędziów mierzących psy.

Jeżeli okaże się, że pies został zgłoszony do złej kategorii, będzie usunięty z zawodów.

B.8 Wyszczególnienie

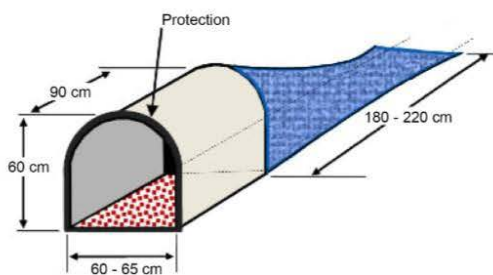
Komitet organizacyjny musi przestrzegać regulacji FCI, które wymieniają wszystkie obowiązki i odpowiedzialności komitetu, i wdrożyć je prawidłowo.

Angielska wersja tego regulaminu jest jedyna prawdziwa.

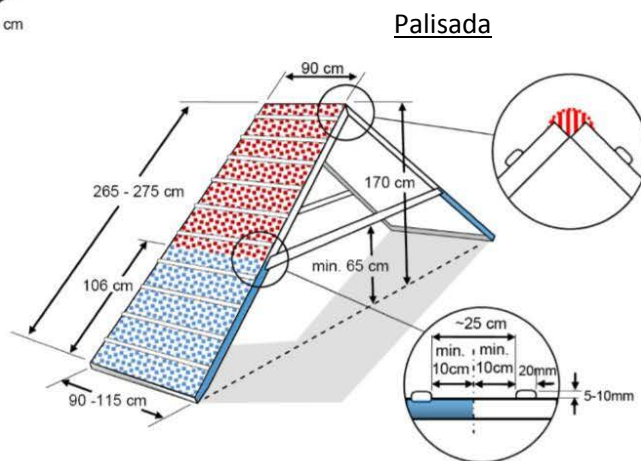
Tekst pogrubiony został zatwierdzony przed Generalny Komitet FCI w Pradze w kwietniu 2017 roku.

Ten nowy regulamin jest obowiązujący od 1go stycznia 2018 roku.

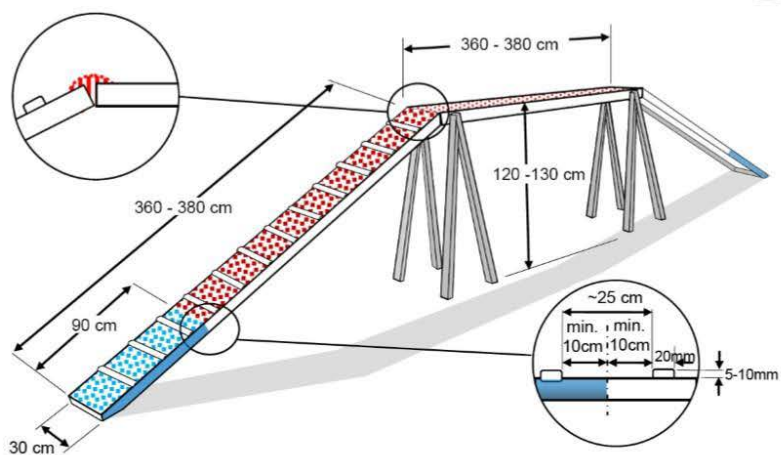
PRZESZKODY AGILITY

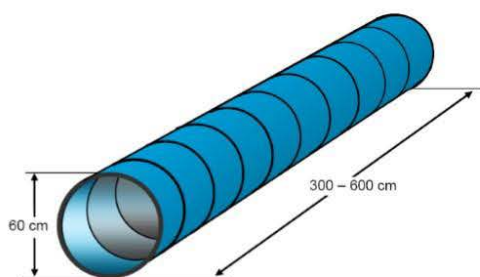
Miękki tunel

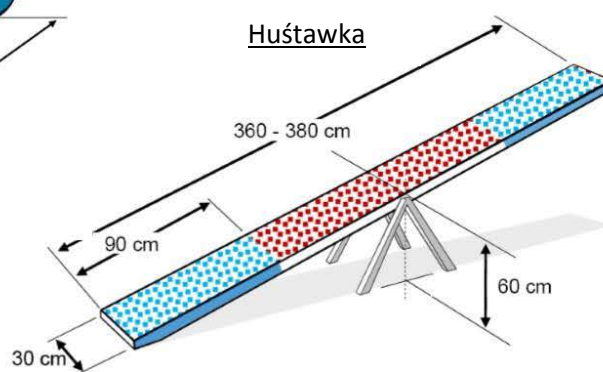
Palisada

Kładka

Sztywny tunel

Huśtawka

